

Klage = Digt

Over

Den skadelige Ildbrand,

Som skeede i Aaret 1764. den 29. Martii

Om Natten

Paa

Gaarden Lecknes

udi Fosodens Fogderie

I Ruffnes Fierding,

De Høy = Bedrøvede til Trost og Opmun-
tring udi Deres Bedrøvelse,

Andre til Exempel og Eftertanke

Meget Veemodelig fremført

Af Een,

Der har sat sit Haab Paa H. Erren.

Under den Melodie:

Sorge = Tacten, Sorte Noder, &c.

B E R G E N 1764.

1.

Ach! hvad Ond faaer man at høre,
Som er meeget ynkelig!
Ach! hvad Ond faaer man at spøre,
Som er nieget jammelig.

2.

Sidst i Martii mon det hende,
En Ulykke kom derpaa;
Lecknes Gaard af Ild maat' brænde,
Daatter, Moder, ligesaa.

3.

Natte-Tid Ulykken skeede,
Og det vidste ingen Mand;
Ingen Ting man kund' uredde
Af den hastig Ild-Brand.

4.

Ach! hvad Ynt maat' der vel være,
Som maa hver til Hierte gaae,
Ja enhver der af at lære,
Ild og Iys at passe paa.

5.

Ach! hvor snart kan det sig hende,
En Ulykke snart kan skee,
Liden Gnist kan snart antende,
Saa, der raabes Ach! og Weel!

30.

J kand nok vel Sørge føre,
J en Søster savnet har;
Men hvi vil J fælde Taare?
Hun hos Guld er aabenbar.

31.

Hun en kommer meer tilbage,
Men i skal did reyse hen,
At, naar J har endt Jers Dage,
Skal J Hende see igien.

32.

Anna! Hey = Bedaget Qvinde,
Jeg dig nu befaler Guld;
Du hos Guld nu er at finde,
Daatteren, som staer der Brud.

33.

Er Din Krop af Ild fortaret,
Det dog ikke skade kand,
Sielen hos Sin Guld mon være,
O! Ach! en fornøylig Stand.

34.

Jeg Jer slutter all tillige,
Som i denne Sørvig er,
Guld alt Ont lad fra Jer vige;
Høyr mig, jøde Fader tier!

Til de Sorgende.

Gud glæde dem igien,
Som her maa gaae og græde,
Gud være Deres Ben,
Som nu maa Dyrne væde,
Gud seer til Dennem her
Alt med et naadigt Dye,
Gud være Dennem nær,
Dg fri Dem af den Møye,
Gud seer til Jacob her,
Som mistet har Sin Mage,
Gud være hos Ham nær,
Gud føre selv Hans Klage,
Gud glæde Ham igien,
Det skal jeg for Ham bede;
Gud være selv Hans Ben,
Alt Gøt for Ham bereede;
Gud glæde Sønerne,
Som Moder her mon savne,
Gid de i Himlene
Maa Hende der omfavne;
Ja Verden skænker saa,
Alt den i Dag har Glæde,
Han kan i Morgen gaae,
Dg tusind Taarer græde.